

چرا حق بیمه شخص ثالث

خودروها متفاوت است؟

تهیه شده توسط

میز بیمه‌های اتومبیل پژوهشگرده بیمه

راه‌های ارتباطی

روابط عمومی پژوهشگرده بیمه

 irc.ac.ir

www.irc.ac.ir

<https://zil.ink/irc.ac.ir>

مهمترین عامل تعیین حق بیمه در انواع رشته‌های بیمه‌ای، توجه به ریسک فاکتورهای مربوط به آن رشته است. در بیمه‌های اتومبیل نیز توجه به ریسک فاکتورهای مربوط به وسیله نقلیه مورد استفاده و راننده، ضروری به نظر می‌رسد. بیمه شخص ثالث، بیمه‌ای است که خسارت‌های مالی و بدنی وارد شده به اشخاص ثالث در اثر حوادث ناشی از وسایل نقلیه را تحت پوشش قرار می‌دهد. علت به وجود آمدن این حوادث، عوامل متعددی از جمله نوع خودرو، قدرت خودرو، سال ساخت خودرو، نحوه رانندگی، شرایط محیطی و ... است.

نظام محاسبه حق بیمه شخص ثالث، تا قبل از اقدامات دهه اخیر و به خصوص تصویب قانون بیمه شخص ثالث در سال ۱۳۹۵، مبتنی بر ویژگی‌های خودرو و کاربری آن بوده است، اما از آنجا که بنابر تحقیقات به عمل آمده حدود ۷۰ درصد خسارات رانندگی ناشی از عملکرد راننده

است، نهادهای مسئول در صنعت بیمه در تلاش هستند که بر اساس قانون مذکور تا پایان برنامه ششم، حق بیمه را بر اساس ویژگی‌های راننده تعیین نمایند.

حق بیمه پایه تعیین شده بیمه شخص ثالث بر اساس گروه خودرو و در دسته‌بندی سواری‌ها، موتورسیکلت‌ها، اتوکارها، بارکش‌ها و سایر وسایل نقلیه مانند کشاورزی و راه‌سازی تعیین می‌شود. عامل تعیین حق بیمه در مورد خودروهای سواری، تعداد سیلندر است که شامل کمتر از ۴ سیلندر، ۴ سیلندر خاص (مورد استفاده اقشار متوسط و ضعیف جامعه)، ۴ سیلندر و ۴ سیلندر به بالا می‌باشد. از طرفی ارزش یا میزان ریالی تعهدات بیمه‌نامه، عامل بسیار تأثیرگذاری در تعیین حق بیمه است و بنابراین حق بیمه خودروهای سواری به میزان دیه و میزان تعهدات مالی بستگی دارد.

بنابر جدول حق بیمه تعیین شده توسط بیمه مرکزی، در تعهدات مساوی برای خودروهای مختلف (۴ دسته خودروی زیر مجموعه سواری)، بین ۱۰ تا ۱۵ درصد اختلاف در حق بیمه وجود دارد و این اختلاف به هیچ عنوان دو یا چند برابر نیست. البته مواردی مانند کاربری (تاکسی، تعلیم رانندگی، مسابقات و ...)، تخفیف عدم خسارت، جریمه تعدد خسارت، جریمه عدم تجدید و یا تمدید به موقع بیمه نامه و ... بر حق بیمه تأثیرگذار است و این موارد بر اساس قانون و آیین نامه های رسمی مصوب هیئت وزیران تعیین می شود.

در نتیجه خودروها با مدل های مختلف و با شرایط مشابه، حق بیمه یکسانی دارند؛ اما اگر بیمه گذار خواهان تعهدات مالی بیشتر باشد، طبیعتاً حق بیمه افزایش خواهد یافت زیرا تعهدات صنعت بیمه در مقابل اشخاص ثالث بیشتر شده است. از طرفی یک خودروی با سال ساخت ۱۰ سال، اگر حق

بیمه کمتری نسبت به یک خودروی جدیدتر می‌پردازد می‌تواند به این دلیل باشد که حادثه‌ای نداشته و خسارتی از محل بیمه‌نامه دریافت نشده و لذا تخفیف در حق بیمه دارد. این تخفیف تا ۷۰ درصد حق بیمه را شامل می‌شود و می‌تواند دلیل اختلاف دو خودروی مشابه با سال ساخت متفاوت باشد.

به جز موارد خاص که خودرویی با ریسک بیشتر ممکن است باعث خسارت کمتری شود، آمارها حاکی از آن است که خسارت‌های خودروهای با ریسک بالاتر بنابر قانون احتمالات و محاسبات مربوطه، در عمل بیشتر است. لازم به ذکر است که میزان خسارت بر اساس میزان صدمات و خسارت‌های وارد شده به اموال و به‌خصوص اشخاص تعیین می‌شود که در مورد انسان‌ها تعیین این میزان به عهده دادگاه‌ها است و شرکت‌های بیمه صرفاً این تعهدات را پس از بررسی‌های مستندات و مدارک و مطابقت با تعهدات بیمه‌نامه پرداخت می‌کنند.

روابط عمومی پژوهشکده بیمه

www.irc.ac.ir